

Se eden iz poplave superherojskih filmov je prišel v naše kinematografe. Film, ki sprva daje občutek svežine, mož z imenom **John Hancock** namreč ni stereotipni superjunak, proti koncu zvodeni. V gledalcu, ki je ob dobri igralski zasedbi in obetavnem uvodu pričakoval več, pusti občutek nemoči. Odlična ideja, slaba izvedba. Hvala bogu za

Willa Smitha

Ravno te dni je v javnost prišla novica, da je Will Smith eden najbolje plačanih zvezdnikov Hollywooda. In gotovo ne brez razloga. Njegova karizma, odlične igralske sposobnosti in nalezljiva dobra volja popeljejo vsak film, v katerem igra, nivo višje, in kot kaže, je igralec tudi garancija za uspeh filmov v finančnem smislu. Ravno zato se zdi postavitve Smitha v vlogo zagrenjenega superjunaka, ki se svojih sposobnosti sicer zaveda, a jim ne ve niti izvora, niti jih ne uporablja tako krepostno, kot bi si ljudje želeli, kar samoumevna. A kot se pokaže, Hancock ni najbolj šarmanten in prijazen človek naokoli in zato se mora Smith, ki je sicer posebej omenjenih lastnosti, na začetku filma postaviti v povsem neobičajno vlogo ter ravno zaradi tega izpade malo leseno oziroma nenormalno.

A nič ne de, scenarij na začetku filma, ki je v tem delu mešanica akcije in komedije, precej navduši z drugačnostjo in svežino, ki smo jo pri filmih o superjunakih že pogrešali. Med spremljanjem akcijskih sekvenc in Hancockove brezbržnosti se odlično zabavamo. Zapleta vam ne bi rad pretirano razkrival; naj povem le, da se Hancockovih omenjenih slabih lastnosti in posledične nepriljubljenosti v javnosti loti na bolj obrniti altruistično naiven PR predstavnik v podobi Jasona Batemana. Medtem pa oskarjevka Charlize Theron, ki igra Batemanovo ženo, pod masko umirjene družinske ženske skriva mnogo več, kot se zdi na prvi pogled.

A kaj ko se odlična zasnova kmalu spreobrne v nizanje poceni scenarističnih zasukov, in sicer zelo dobrih in izvernih, a precej kratkih akcijskih sekvenc. Zmotijo še luknje v scenariju, ki jih lahko opazi tudi površni gledalec. Tudi manjko »kvalitetnega« zlobneža bode v oči, saj malopridni bančni ropar, ki se želi maščevati Hancocku, izpade izredno neprepričljivo in tako nekarizmatično, da si nisem zapomnil niti njegovega imena. Dopuščam možnost, da ga celo nima. Film se ne izogne niti sentimentalni ljubezenski izpovedi ter cenenemu »na-pol-happy-endingu«, ki ne zadovolji.

Morda izdelku delam krivico z izpostavljanjem vseh slabih lastnosti, saj je v končni fazi kar gledljiv in pravzaprav čisto dovoljšen razlog za obisk kina (če ste ravno v bližini), a si ob tako slabi eksekuciji odlične ideje ne morem pomagati, da ne bi povedal kakšne pikre, še posebej ob standardih, ki jih za filme o superjunakih postavljata zadnja dva Batmana.

Morda nas pa čez nekaj let preseneti kakšen remake. Reciklaže na nivoju se ne bi branil.

Prispeval Jan Klančnik
Petek, 01 Avgust 2008 14:00

Ocena: 6.5/10